

ข้อบังคับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ว่าด้วย การบริหารงานบุคคล (ฉบับที่ ๗)
พ.ศ. ๒๕๖๒

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ว่าด้วย การบริหารงานบุคคล

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๑ (๓) แห่งพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๑ สภามหาวิทยาลัยในการประชุมครั้งที่ ๘๓๑ เมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๒ จึงมีมติให้ออกข้อบังคับไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ว่าด้วย การบริหารงานบุคคล (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๙๔ แห่งข้อบังคับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ว่าด้วย การบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๕๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ว่าด้วย การบริหารงานบุคคล (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๙๔ พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดพ้นสภาพการเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยเพราะเหตุอื่นที่มีใช้การลาออก ให้พนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นได้รับค่าชดเชยตามอัตราดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อปฏิบัติงานติดต่อกันครบหนึ่งร้อยสี่สิบวันแต่ไม่ครบหนึ่งปี ให้ได้รับค่าชดเชยเท่ากับเงินเดือนจำนวนสามสิบวัน

(๒) เมื่อปฏิบัติงานติดต่อกันครบหนึ่งปี แต่ไม่ครบสามปี ให้ได้รับค่าชดเชยเท่ากับเงินเดือนจำนวนเก้าสิบวัน

(๓) เมื่อปฏิบัติงานติดต่อกันครบสามปี แต่ไม่ครบหกปี ให้ได้รับค่าชดเชยเท่ากับเงินเดือนจำนวนหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

(๔) เมื่อปฏิบัติงานติดต่อกันครบหกปี แต่ไม่ครบสิบปี ให้ได้รับค่าชดเชยเท่ากับเงินเดือนจำนวนสองร้อยสี่สิบวัน

(๕) เมื่อปฏิบัติงานติดต่อกันครบสิบปี แต่ไม่ครบยี่สิบปี ให้ได้รับค่าชดเชยเท่ากับเงินเดือนจำนวนสามร้อยวัน

(๖) เมื่อปฏิบัติงานติดต่อกันครบยี่สิบปีขึ้นไป ให้ได้รับค่าชดเชยเท่ากับเงินเดือนจำนวนสี่ร้อยวัน

ทั้งนี้ การคำนวณค่าชดเชยตามวรรคหนึ่ง ให้คำนวณจากเงินเดือนหารด้วยสามสิบแล้วคูณด้วยจำนวนวันที่รับค่าชดเชย”

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๒

(ศาสตราจารย์กิตติคุณ นายแพทย์ภิรมย์ กมลรัตนกุล)

นายกสภามหาวิทยาลัย